

tydedes af den ærede Taler. De øvrige Spørgsmaal, han berørte, mener jeg som sagt, man kan forhandle nærmere om i et Udvalg. De ere ikke af denne indgribende Betydning for Loven som dette ene Hovedpunkt.

Bramsen: Min Stilling til dette Lovforslag har jeg allerede haft Lejlighed til at angive for adskillige Aar tilbage, da der ikke var Tale om, og da Regeringen endog modsatte sig en Ordning som den, der nu er foreslaaet her. Det var nemlig, da vi i Samlingen 1892—93 behandlede Forslaget til Lov om Forandring i Livsforsikringsanstaltsloven, at jeg henlede Opmærksomheden paa det for Statsanstalten ønskelige i, at vi fra disse særlige Løve om Bonus kunde komme over til en fastslaaet Regel om regelmæssig Bonusudbetaling i Almindelighed særlig for, hvad ogsaa den ærede Taler, som nu satte sig, fremhævede, derigennem at kunne tilføre Anstalten den Interesse hos Befolkningen, som den i og for sig fortjener som den ubetinget billigste Livsforsikringsanstalt, vi have her i Landet, idet vi desuden gav den den Tiltrækningskraft, som det unægtelig har for forsikrede at vide, at de faa Forsikrings-selskabets Overskud i større eller mindre Del tilbagebetalt periodisk. Jeg skrev den Gang som Mindretal følgende, som jeg, hvis den ærede Formand vil tillade det, skal oplæse, det er ganske kort: „At Statsanstalten i Henseende til Præmier for Livsforsikring, især for de yngre Aar, er billig, og at dens Sikkerhed er enestaaende, er ubestridelige Kendsgjerninger. Man skulde derefter mene, at vort Land ikke kunde blive noget meget lokkende Virkefelt for udenlandske Livsforsikringsselskaber. At dette dog er Tilfældet, synes at fremgaa deraf, at mere end 40 saadanne Selskaber her have Direktioner og befuldmægtigede. Efter Mindretallets Opfattelse maa Grunden til dette Fænomen for en ikke ringe Del søges dels deri, at Udtrædelsesbetingelserne i Statsanstalten ere noget for strenge, dels i den Mangel ved Anstaltens nuværende Organisation, at der ikke er tilvejebragt faste Regler for de forsikredes Andel i Overskuddet (Bonus) i Modsætning til, hvad Tilfældet er hos de jævnsides med Anstalten

virkende private Livsforsikringsselskaber“. Naar der nu altsaa foreligger et Forslag om at indføre en lovbestemt Bonus, er det aabenbart, at jeg, som ikke har haft nogen som helst Anledning til at forandre min Mening i de Aar, som ere gaaede siden da, kun kan hilse et saadant Forslags Fremkomst med Tilfredshed. Men naar nu Forholdet er dette, at det erkendes i Bemærkningerne til Lovforslaget og ogsaa er fremhævet her i Dag af det ærede Medlem, som nylig satte sig, og som har en særlig Adkomst til at kunne tale i denne Sag, at Formaålet skulde være det, at Statsanstalten derigennem kunde komme til at benytte dette Tiltrækningsmiddel i Konkurrencen med den øvrige Livsforsikringsvirksomhed her i Landet, forekommer det mig ret vigtigt, at de Bestemmelser, som gaa i den Retning, ogsaa ere af den Beskaffenhed, at man i saa høj Grad som muligt opnaar det saaledes tilsigtede. Og i den Henseende skal jeg ikke nægte, at jeg kunde tænke mig, at man gennem en nærmere Behandling af det Forslag, som foreligger her, kunde komme til det Resultat, at der paa enkelte Punkter kunde træffes Forandringer deri, som kunde bevirke, at Statsanstalten i sin daglige Virksomhed vilde faa en større Tilfredsstillelse og føle en Lettelse i sit Arbejde for Livsforsikringens Udbredelse her i Landet. Jeg mener saaledes, at det ikke vil være uden Vigtighed, hvis man kunde sige til de forsikrings-søgende, ikke alene, at de faa en Bonus, at der er Lov om, at de med Mellemløb skulde have en Andel i Selskabets Overskud, men ogsaa, at det vilde have Betydning, om man kunde sige, hvilken Bonus de fik. Jeg mener selvfølgelig ikke, hvad hvert enkelt Medlem hver Gang vil faa udbetalt, men derimod efter hvilke Regler Overskudsberegningen i Selskabet fandt Sted. Og jeg vil da henstille til ærede Medlemmers Overvejelse, om dette Lovforslags § 3 i Virkeligheden giver de Mænd, der skulde arbejde for Statsanstaltens Udbredelse, Midler i Hænde til paa nogenlunde fyldestgørende Maade at kunne forklare forsikrede, hvorledes Bonusberegningen vil finde Sted. Jeg ved ikke, om de forskellige Udtryk og Vendinger, der ere brugte i § 3, almindeligvis forstaaes her